

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน

สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา

Administrator's Technology Leadership Toward Teachers in Private School under

Office of the Private Education Songkhla Province

สุهد หมัดอะดัม (Suhed Mad -adam)* ดร.สุนทรี วรรณไพเราะ (Dr.Suntaree Wannapairo)**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 350 คนกำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน และนำมาสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามขนาดของสถานศึกษา แล้วสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับสลาก ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ครูที่มีอายุ ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีเพศ ประสบการณ์ทำงาน และทำงานในขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่าง รายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare administrator's technology leadership in private school under Office of the Private Education Songkhla Province toward teacher who differed in gender, age, education level, work experience and the school size. The sample were 350 teachers in the private school under Office of the Private Education Songkhla Province, academic year 2018. The sample size was determined from table of Krejcie and Morgan. Stratified random sampling was by school size and simple random sampling by lottery method. The results found overall and in each aspect were at a high level. The comparison results found overall and in each aspect, the teachers of differ by age and education level showed no difference. And teachers of differ by gender, working experience and working in different of school size showed no difference in overall but in each aspect showed statistically significant difference at .05 level.

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี

Keyword: Technology Leadership

*นิสิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

**อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือ ทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และ ประสิทธิภาพ มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในโอกาสแรกที่ทำให้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่ คู่คุณค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย มาตรา 68 ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงิน อุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้าน สื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กร ประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตรา ค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาคนและสังคม หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้บทบาทการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้น ตามกระแสการเปลี่ยนแปลง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 -2579 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา ได้กล่าวถึง การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับ คนทุกช่วงวัย และ ระบบสารสนเทศด้านการศึกษาและด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นระบบ เดียวกันทั้งประเทศ ครอบคลุมถูกต้อง และเป็นปัจจุบันสามารถอ้างอิงได้ เพื่อใช้ประโยชน์ใน การวางแผน การบริหารจัดการศึกษา ซึ่งหมายถึงการพัฒนา ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ไม่หยุดนิ่ง กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนไทย ทุกช่วงวัย มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระยะ 20 ปี พ.ศ.2560 –2579 ได้กล่าวถึง ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนา สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ให้มีมาตรฐานเปิดโอกาสให้ประชากรทุกช่วงวัยได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่1)จัดทำจัดหาพัฒนา สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและบริบทของพื้นที่โดยจัดตั้ง “ศูนย์ผลิต พัฒนาสื่อและเทคโน โลยีการศึกษา” ที่เหมาะสมกับสภาพสังคม โดยความร่วมมือของหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรเอกชน เพื่อสาธารณประโยชน์ (NGO) 2) สร้างและพัฒนา แหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย ได้แก่ อุทยานการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ห้องสมุดชุมชน 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการรวบรวม อนุรักษ์ และใช้ ปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ 4)ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลและเครือข่ายสังคมรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ศูนย์ประสานงานและบริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนใต้, 2560)

เมื่อเข้าสู่สังคมยุคความรู้ ในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยง ข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน พลังขับเคลื่อนเทคโนโลยียุคดิจิทัลส่งผลทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในศตวรรษที่ 21 ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิต และอาชีพและทักษะด้าน สารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีจึงเป็น ภาวะที่สำคัญของผู้บริหารที่ต้องรับผิดชอบจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารจะต้องรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเอง คิดหายุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการใหม่ๆ ปรับเปลี่ยน รูปแบบการทำงานให้มีความสำคัญกับความสัมพันธ์ ของผู้ปฏิบัติงาน ในองค์กร และนอกองค์กร ให้ความสนใจต่อ วัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งผลลัพธ์ ใส่ใจในเรื่องของศาสตร์ทาง การสอนที่เหมาะสม และต้องเข้ามาปรับบทบาทในการเร่ง ปรับ เปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครูปรับเปลี่ยนเนื้อหา ตามหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะ ใหม่ ๆ ให้กับครูผู้สอน ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อพัฒนาคุณภาพทาง การศึกษาให้สูงขึ้น รวมทั้งปรับ บทบาทในการสร้างเครือข่าย การเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีความรู้ (สมหมาย, 2556)

เพื่อให้การพัฒนาประเทศในทุกกระบวน มีความสอดคล้องกัน และนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนา ประเทศให้ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เป็นยุค ไทยแลนด์ 4.0 ที่ประเทศเข้าสู่การพัฒนาด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ครอบคลุมทุกพื้นที่ ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอด ชีวิต อย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ การเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21” โดยกำหนดเป้าประสงค์หลัก ดังนี้ มั่นคง 1) ประชาชนในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ยึดมั่นสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มี จิตสำนึกในความเป็นพลเมือง มีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข ในสังคมพหุวัฒนธรรม มั่งคั่ง 2) ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นทักษะ การเรียนรู้ทักษะชีวิต ทักษะการทำงาน รวมทั้งทักษะการสื่อสาร และเทคโนโลยี สามารถพึ่งพา ตนเองได้ 3) กำลังคนมีคุณภาพ มีทักษะที่สำคัญและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานเป็น ฐานรองรับ การขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ยั่งยืน 4) หน่วยงานการศึกษาและสถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส มีการบูรณาการการทำงานทุกระดับในพื้นที่และมีส่วนร่วมจากประชาชน 5) ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ได้รับบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม 6) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พึ่งพา ตนเองได้ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา, 2561)

สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา พ.ศ.2560 - 2563 ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ภายใต้บริบท ของสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา สำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ ตลอดจนสถานศึกษาเอกชนในสังกัดทั้ง ระบบ ทั้งนี้ ด้วยหลักการดังกล่าว สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สงขลาจึงได้นำกรอบทิศทางทางการพัฒนาการศึกษา เอกชนตามแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา โดยมีจุดยุทธศาสตร์ (Strategic Issue) เพื่อยกระดับคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษา การขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ต้องการพัฒนาระบบบริหาร จัดการ และส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลาและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษา รวมถึงกลยุทธ์ (Strategies) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ และนวัตกรรม เพื่อการบริหารจัดการและการจัดการ เรียน การสอน (สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา, 2561)

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิรูปโรงเรียนและศึกษาให้เข้าใจว่าผู้เรียนในยุค ปัจจุบันต้องการเรียนรู้ในรูปแบบใด และจะอย่างไรให้ครูผู้สอนสามารถนำข้อมูลสารสนเทศให้กับผู้เรียนเข้าใจได้ อย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงต้องหาแนวทางใหม่ที่จะเชื่อมโยง ความรู้และการใช้เทคโนโลยีเป็นตัวสื่อกลางไปยังผู้เรียนที่อยู่

ในยุคของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสาร (สุกัญญา, 2558) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษา รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีและ เผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างกว้างขวาง และมีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีความรู้ในการใช้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการยกระดับการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ สูงสุดของนักเรียน (สุนันทา และคณะ, 2561)

เนื่องจากโรงเรียนเอกชนอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานการศึกษาเอกชน ที่ได้วางกลยุทธ์ ในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ และนวัตกรรม เพื่อการบริหารจัดการและการจัดการเรียน การสอน ดังนั้น ปัญหาความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นตลอดจนการปรับเปลี่ยนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหาร สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

วิธีการวิจัย

การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา มีวิธีการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากร ได้แก่ ครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3,900 คน จำนวน 157 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 350 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามตัวแปรของสถานศึกษา แล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

เพศ ได้แก่ ชาย และ หญิง

อายุ ได้แก่ อายุกว่า 30 ปี และอายุระหว่าง 30 ถึง 60 ปี

ประสบการณ์ทำงาน ได้แก่ ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 5 – 10 ปี และ ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 10 ปี

ระดับการศึกษา ได้แก่ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ขนาดสถานศึกษา ได้แก่ ขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียน น้อยกว่า 120 คน) ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน น้อยกว่า 500 คน) ขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียน มากกว่า 500 คน)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา โดยศึกษาตามแนวคิดของ นิคม (2549) และ สุนันทา และคณะ (2561) ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ด้านการเรียนรู้และการสอน ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญเชิงวิชาชีพ ด้านการสนับสนุน ส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ ด้านการวัดและประเมินผล และสังคม กฎหมาย และจริยธรรม

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) พัฒนามาจากแบบสอบถามของ ขวลิต (2550) บรรจบ (2554) และ ภาคภูมิ (2556) แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ จำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ด้านการเรียนรู้และการสอน ด้านความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญเชิง วิชาชีพ ด้านการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการและการปฏิบัติ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likerts Rating Scale)

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
2. พัฒนาแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จากแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในการใช้ภาษา นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เลือกข้อคำถามที่มี IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.67 นำไปปรับปรุงหรือตัดทิ้งตามความเหมาะสม แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์อีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จำนวน 30 คน ได้แก่ นำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients) (พิศณุ. 2549 ; อ้างอิงจาก Cronbach. 1990) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .910

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และหาความเชื่อมั่นแล้ว นำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. นำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายเวลาและสถานที่ที่ขอรับแบบสอบถามคืน

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไป จำนวน 350 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 334 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.43

4. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาโดยใช้สถิติทดสอบทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent – samples t-test) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตาม อายุ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ในภาพรวม และรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ในภาพรวม และรายด้าน

ด้าน	ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี	n = 334		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์	3.9578	0.4933	มาก
2	การเรียนรู้และการสอน	3.8370	0.5706	มาก
3	ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญวิชาชีพ	3.8454	0.5973	มาก
4	การสนับสนุนส่งเสริมการจัดการและการปฏิบัติ	3.7777	0.6260	มาก
5	การวัดและประเมินผล	3.7869	0.6367	มาก
6	สังคม กฎหมายและจริยธรรม	3.9239	0.5615	มาก
รวม		3.8580	0.5064	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.8580$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.9578$) รองลงมาคือด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรม ($\bar{X} = 3.9239$) และต่ำที่สุด คือด้านการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการและการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.7777$)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตาม ตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

2.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเพศหญิง ($\bar{X} = 3.8802$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเพศชาย ($\bar{X} = 3.7864$)

2.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรอายุ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยครูที่มีอายุ 46 - 60 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.8992$) รองลงมาคือ ครูที่มีอายุ 30- 45 ปี ($\bar{X} = 3.8883$) และครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.8231$)

2.3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.8621$) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.8198$)

2.4 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการและการปฏิบัติ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรม และด้านการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการและการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับบรรจบ (2554) ได้พบว่าระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีและระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก และสอดคล้องกับภัทร และคณะ (2557) ได้ศึกษา การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาใน

เขตชนบุรี พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในเขตชนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนครูมีความเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในเขตชนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเนื่องมาจาก ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ปัจจุบันการเข้าถึงระบบเทคโนโลยีมีความสะดวกมากขึ้น หน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและการเรียนการสอน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายและบริหารการศึกษาจึงต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นผู้นำเชิงเทคโนโลยีซึ่งจะช่วยทำให้การบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถชักนำ โน้มน้าว ส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษามุ่งรวมการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมครูเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเนื่องจากปัจจุบันผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เช่น ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรมทางเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญวิชาชีพ แตกต่างกันโดยค่าเฉลี่ยเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย สอดคล้องกับชวลิต (2550) ได้กล่าว ผลิตภาพและการปฏิบัติทางวิชาชีพนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของบุคลากรในโรงเรียน ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาและฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ สอดคล้องกับนิคม (2549) แสดงทัศนะว่า ภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ด้านผลิตภาพและการปฏิบัติทางวิชาชีพมุ่งเน้นความสามารถของผู้บริหารในการประยุกต์เทคโนโลยีในการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงานและกลุ่มการเรียนในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอเป็นกิจกรรมที่มีส่วนร่วมในการสร้างโอกาสการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ อันนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ ซึ่งหมายถึงความเป็นองค์กรวิชาชีพต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ทักษะคติของครูเพศหญิงต่อผลิตภาพและการปฏิบัติทางวิชาชีพนั้น ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้บุคลากร และครูปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่เป็นผลิตผลทางเทคโนโลยี เนื่องจากผู้เพศหญิงมีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีน้อยกว่าเพศชาย ซึ่งมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรอายุ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับดวงเดือน (2557) ได้ศึกษา การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ไม่มีนัยสำคัญทาง

สถิติจึงไม่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีช่วงอายุอยู่ในยุคเบบี้บูมเมอร์หรือช่วงอายุระหว่าง 48 – 67 ปี ซึ่งลักษณะนิสัยมักยึดมั่นไม่เปลี่ยนแปลงความคิดง่าย ๆ ทั้งนี้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในปัจจุบันนั้นค่อนข้างซับซ้อนซึ่งอาจทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจและเรียนรู้ รวมถึงการนำมาประยุกต์ใช้ด้วยเหตุนี้อาจจะส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูทุกคนได้ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ได้คำนึงถึงช่วงอายุในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับรายงานผลการดำเนินงานสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา (2561) การพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ที่ไม่หยุดนิ่ง ซึ่งกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนไทย ทุกช่วงวัย มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้การพัฒนาประเทศในทุกระบบ มีความสอดคล้องกัน และนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประเทศให้ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เป็นยุค ไทยแลนด์ 4.0 ที่ประเทศเข้าสู่การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ครอบคลุมทุกพื้นที่

2.3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน สอดคล้องกับ สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา (2561) ที่ต้องการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ต้องการพัฒนาระบบบริหารจัดการ และส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลาและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษา รวมถึงกลยุทธ์ ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยโรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ อยู่บนหลักความรับผิดชอบ สามารถปรับตัวเพื่อแข่งขันได้ จัดการศึกษาที่แตกต่างเพื่อตอบ โจทย์ความต้องการของผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูที่มีระดับการศึกษาทุกระดับได้รับการส่งเสริมด้านเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงกระบวนการเข้าถึงเทคโนโลยีในปัจจุบันต้องมีการพัฒนาเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อนำมาบูรณาการใช้ในการทำงานและการจัดการเรียนการสอนที่เหมือนกัน ซึ่งระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครู

2.4 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความ คิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์ ครูที่ประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับภาคภูมิ (2556) ศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริหารระดับกลางโรงเรียนในฝันจังหวัดอ่างทอง พบว่า เมื่อจำแนกตามตัวแปรด้านประสบการณ์ทำงาน รายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้บริหารระดับกลางที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์มากกว่าประสบการณ์ 5 – 10 ปี และประสบการณ์มากกว่า 10 ปี สอดคล้องกับ บรรจบ (2554) ได้ศึกษา โมเดลสมการ โครงสร้างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการบูรณาการเทคโนโลยีระหว่างกลุ่มประสบการณ์เป็นผู้บริหาร 1 – 9 ปี และกลุ่มประสบการณ์เป็นผู้บริหาร 19 – 40 ปี แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ประสบการณ์ทำงานของครูที่ทำงานน้อยกว่า 5 ปี ถึงมากกว่า 10 ปี มีทัศนคติว่าผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ส่วนรายด้านพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นที่แตกต่างซึ่งเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาความเป็นผู้นำและเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน มีการใช้งบประมาณ ส่งเสริมบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เนื่องจากครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีทักษะการใช้เทคโนโลยีน้อยกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี จึงมีความเห็นที่แตกต่าง

2.5 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามตัวแปรขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดต่างกันมีความคิดเห็น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านแตกต่างกัน ซึ่งทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน คือด้านการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการและการปฏิบัติ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสังคมกฎหมายและจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับบรรจบ (2554) ได้ศึกษา โมเดลสมการ โครงสร้างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี และระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ทุกกลุ่มขนาดสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกปัจจัย

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โดยภาพรวมตามขนาดโรงเรียนทุกขนาดมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน เพราะครูมีความคิดเห็นว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในทุกขนาดของสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างเท่าเทียมกัน ส่วนรายด้านสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการและปฏิบัติโดยที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถหลอมรวมนโยบายการบริหารเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง รวมถึงมีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงวิสัยทัศน์เพื่อบูรณาการเทคโนโลยี ด้านการวัดและประเมินผลเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาประเมินคุณภาพของระบบเทคโนโลยีที่ใช้งานในโรงเรียน รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษากำหนดมาตรฐานการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียน และด้านสังคม กฎหมายและจริยธรรม เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้บุคลากรครู และนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาสร้างความเสมอภาคทางสังคม โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าถึงและใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีของสถานศึกษาขนาดใหญ่ได้ มากกว่าสถานศึกษาขนาดกลาง และขนาดเล็ก

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุนทรี วรรณไพเราะ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และอาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณทุกท่าน ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย และผู้บริหาร สถานศึกษา ครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้การดำเนินการค้นคว้าอิสระประสบผลสำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์; 2553.

- ชวลิต เกิดทิพย์. รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีการศึกษาศำหรับผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคใต้ [ดุยฉินิพนธ์ ศึกษาศาสตรคุษฉินิพนธ์ิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. ปีตตานิ: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร; 2550.
- ดวงเดือน ตั้งประเสริฐ. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา; 2557.
- นิคม นาคอ้าย. องค์ประกอบคุณลักษณะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำอิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ศึกษาศาสตร์. 2549; 18 (2): 99 – 113
- บรรจบ บุญจันทร์. โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน [ดุยฉินิพนธ์ิต ศึกษาคุษฉินิพนธ์ิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2554.
- พิศณุ พองศรี. การวิจัยทางการศึกษา “แนวคิดทฤษฎี”. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เทียมฝำการพิมพ์; 2549
- ภัทร ธรรมวิทยา และนันทรัตน์ เจริญกุล. การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในเขตธนบุรี. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา. 2557; 10(1): 1 – 13.
- ภาคภูมิ งอกงาม. คุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงอิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริหารระดับกลางโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง. [สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไล; 2556.
- ศูนย์ประสานงานและบริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้. แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ; 2560.
- สมหมาย อ่ำคอนกลอย. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 2556; 7(1):1-7.
- สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา. แผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. สงขลา : สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา; 2561.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ : พรึกหวานกราฟฟิค; 2560.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. ภาวะผู้นำเทคโนโลยี : การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 2558; 16(4): 217.
- สุนันทา สมใจ และวิชุดา กิจธรรม. การบริหารสถานศึกษาคำวภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 2561; 12(1): 350-363.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. Determining Sample Size for Research Activities. Journal of Educational and Psychological Measurement 1970; 30(3): 607-610.